

MY GRANDFATHER FERDINANDO

The Man Who Played Life By Ear

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: BABU YANGU FERDINANDO

Nilikuwa nimeketi mezani kwangu tangu asubuhi — njia ya kufanya nilichotaka, si nilicholazimika. Njia ya kubaki na furaha ndani ya ulimwengu ambao muda wake wa kudumu ulikuwa bado haujaamuliwa.

Kati ya kusoma kitabu, makala mtandaoni, simu kutoka kwa rafiki, mpeleka barua akigonga kengele, na mke wangu akiniita kwenye gari kuingiza mifuko ya mboga — kuna vituo vingi vya simu vinavyopenda kunipigia. Nami huwashangaza, kwa sababu nahamisha ombi lao kwenda kwenye motisha. Ninapowaambia kwamba mimi ni maskini, wananihurumia. Wanawake wangependa kunifanyia kitu — lakini hawajui kwamba nililelewa kuchukua bila kuuza. Somo la chuo kikuu kutoka kwa mtu mwenye diploma tu.

Na katikati ya haya yote kuna muziki — muziki wa New York, Manhattan, wa Kiingereza — kisha kuhamia muziki wa miaka yangu, na kumalizia na muziki wa kitambo: Mozart, Chopin, Vivaldi na Beethoven. Kisha kupata amani katika tungo za Maestro Ennio Morricone.

Ilikuwa ndani ya mojawapo ya vipande hivi nilipokutana leo na mandolini — ala ya muziki aliyoipenda zaidi babu yangu. Alipewa moja akiwa na miaka sita na akajifunza kuipiga kwa kusikia kwa zaidi ya miaka tisini, bila kusomea muziki wala kununua kozi kwenye Amazon. Shauku yake pekee ilikuwa nyimbo za kubembeleza alizowaimbia wanawake — zikiwemo zile za kuagizwa.

Maisha, yale ya familia ya Frega, ambamo malighafi haijawahi kuwa pesa — bali furaha tu ya kufanya kile tulichozaliwa kufanya: kutosahaulika.

Nando